



ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ:
Kiss Dávid, Kutasi D., Pankovics Dániel és Sonnenwirth I.
Kereskedésében.



GYÁSZJELENTÉS.

Fehér Dezső mint apa, Sas Ede mint anya, Lovassy Andor mint nagyapa, Láng József mint keresztapa, valamint a nagyszámu rokonság kaczagó kebellet jelentik szeretett esemetjüknek, a

„BAGOLY“-nak

f. hó 25-én 2 és 1/2 éves korában vicekórban történt vidám elhunytát. A megboldogultnak tréfáktól duzzadó teteme ezennel bemutatattik a tisztelt olvasóközönségnek, azon kérelemmel, hogy a szerkesztő elfoglaltsága miatt egyidőre eltűnt kedélyesen hűgő „BAGOLY“-t tartsa meg jó emlékezetében az emberi kor legvégső határáig. A temetés f. hó 26-án lesz a szerkesztőségben, a mikor is ki lesz hirdetve a vigasztaló ige, hogy:

„FELTÁMADUNK!“ (Csak ezt ne!)

BUCSÚ-SZÓ.

Azzal kezdtük, hogy a világ
Bolond mindenképen,
Mikor olyan nagyon komoly
Minden nyomon lépten;
Mert hát bizony ez az élet
Jókedv nélkül semmi;
Azért nem kell sem az adót,
Sem színházat, konverziót
Oly komolyan venni.

A ki feszeng az aszfalton,
S pénzt csörget zsebében;
Ugy lehet, hogy nyolez hatosért
Körmöl egy nap épen.
S az az urhölgy, a ki sétál
Diszes toilettben;
Meglehet a szabó nála
Számlával jár s exekválja
Minden perczenetben.

Hány nagyképü üres fráter
Jut ugorkafára!
S fitymálva néz a magasból
Az egész világra!
Imponál, ki nagy hangon szól
És az meg is várja;
Tiszteljük őt az emberek,
S nevét zengje minden berek,
Mert hát jár a szája.

Végezzük, a mivel kezdtük:
Én jó magyar népem,
A sok számár komolykodót
Nevesd te ki szépen!
Ne ülj fel az üres szónak,
Kaczagj beszédjükre.
Boldog az, ki még nevetet,
Maradjon meg hát jókedved
Most és mindörökre.

Bagoly.

SZIGLIGETI MATINÉ.

— A «Bagoly» tudósítójától. —

Vasárnap reggel az összes bundák, téli kabátok, muffok előkerültek a sifonérokából. A t. publikum abban a hiszemben volt, hogy ismét fogvaczogató hideg lesz a teremben, mint az első matinén, ezért úgy felöltözött, mintha Sztrogoff Mihályt akarná elkísérni Moszkvától Irkutzig.

Féltek attól is, hogy a magyar-norvég irodalmi társaság ülésén Kieland hazájának megfelelő lesz a klíma is — és mily kellemesen csalódtak.

A terem berendezése körül dr. Adorján Ármin és Sasss Ede titkárok fejtettek ki örületes buzgalmat. Dr. Adorján Ármin azt ajánlotta, hogy szeretett kollegája «Álarcz nélkül» című művének nyakára savanyodott példányaival kell befűteni — akkor ugyan meleg lesz! — Mig Sasss Ede nem kevésbé szeretetreméltóan azt proponálta, hogy titkár társának a «Szabadság» című helyben megjelent lapban másfélezer tárca és kilencz rizsma vezérczikkével csináljanak a teremben meleget.

Az öreg Knoll vágta ketté a veszekedést:

— De biz azzal nem raknak tüzet az urak. Nem fog lángot az olyan vizenyős portéka.

*

A teremben első vendégek voltak Stern Herman, Fekete László, Schmerovszky József és Müller Salamon. Persze a jogakadémia szalónja erre egyszerre zsufolva volt, miért is a rendezőség fölkérte az urakat, hogy legalább az egyikük távozzék, hogy a közönség számára is hely legyen.

*

Müller Salamon különben roppant lelkesedést vitt véghez, mikor kollegája, Pálfy Antal szegedi kávé önkéntes tüzoltó és a Szigligeti-társaság alapító tagjának üdvözlő sürgönyét felolvasták. Meg is kérdezte dr. Bodor Károlytól azonnal:

— Mondja csak dakter ur, hány vedjes jömolesöt kell odni ozért, hodj az ember a Szigligeti-társaságtól oz olopitó tag legyen?

Dr. Várady Zsigmond ült a felolvasó asztalhoz és felolvasott Szigligetiről oly szépen, hogy Komlós József elragadtatással kiáltott föl:

— No, ha Komlós József nem volnék, hát Szigligeti szeretnék lenni!

*

Várady négy pohár vizet ivott meg a felolvasás alatt, hogy mérsékelje a keble nemes tüzét, mialatt Szigligeti műveit ismertette: Liliomfit, a cigányt és a trónkeresőt . . .

Valaki közbekiáltott:

— Hát a «Vén bakancsos és fia a huszárt»?

Egy népdalt is elmondott, olyan lelkesen, hogy a közönség már rá akart gyújtani a szép nótára:
 «Már minálunk verbuválnak kötéllel . . .»
 Dr. Weiszberger Lipót hegyezte a fülét:
 — Mi az ördög! Hiszen ez a Gulyás János nótája!

*

Halljuk Somlót!
 A nemzeti színház legifjabb, kiváló tagja olvasta fel szép versét *Mesteremről*.
Voszka Ferencz, ahogy a matiné után hazaért, rögtön megverte az inasát, mert *Somló* szebb verset irt a mesteréről, mint az.

*

Következett *Kielland*.
 A Szigligeti-társaság büszkesége, a magyar írók legszerényebbike fedezte fel a norvég regényírót és mondott róla annyi szépet, hogy saját külön láng-észeink is kezdték belátni, hogy talán az a *Kielland* még nagyobb író, mint ők.
 Meg is választják a Társaságba rendes tagnak és az erről szóló oklevelet külön expedíció viszi a magas éjszakra. Az expedíció szervezésére saját külön nagy utazónkat, *Propper N. Jánost* kérik föl.

*

Délben a matiné öröme *Walter M. Antal* törekvő vendéglősnöknél, *Hillinger* és *Waldmann* kebelbarátjánál nagy lakoma volt, melyen Szigligeti Ede egészségére nagyokat ittak *Walter* kitünő borából.
 Mig odalenn ünnepelték a magyar geniust, odafönn vigan énekelte *Miczi*, a zängerfrájla:
 «*Fahr mer herein nach Grosswürdein!*»

HITELES HIREK.

Tavaszi jótékonyág. Ezennel kijelentjük, hogy a szerkesztőségünkbe érkezett 10 mázsa tavaszi verseket a csillagvárosi szegényeknek adományozzuk. Ezekkel egész télen át fűthetik szobáikat. — És még vannak, akik azt mondják, hogy a költészetnek nincs semmi realis haszna.

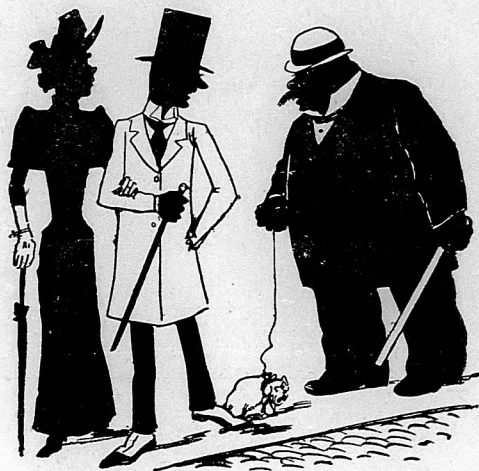
*

Csoór Gáspár, a «Szabadság» jelestollu szerkesztője s legaranyosabb kedélyü tollforgatóink egyike a minap zarándokutra indult az oláh püspöki palotához egy száll ingben, kezében a «Szabadság»-gal és viaszgyertyával, és megvezekelt. A vezeklés után *dr. Brán Feliczián* atyai áldásában részesítette a derék ifjút, ki egyben szent fogadást tett, hogy hamut hint a fejére és soha sem ír több vezércikket. — Lapunk zártakor táviratilag értesültünk, hogy mindezt csak *dr. Brán* álmodta meg.

*

Propper N. János az adriai tanulmányutra előre megrendelte *Fiumében* a *Bórát* és a *borát*. Az *Adriai* tengert pedig fölkérte, hogy legyen szives háborogni.

OPTIKAI CSALÓDÁS.



— Ejnye no nézd már, ráhágtam ennek az urnak a lábára és csak most látom, hogy spárgán vezeti a tyukszemét.

FABULA PÁLNÉ.

Ballada.

Fabula Pált agyonütötték.
 Kedves nejeire szörnyü volt e hir.
 Már két órája mást se tesz, mint
 Csak egyfolytába,
 Meg kétfolytába,
 Söt három, négy, öt, hat folytába sir.
 Azt mondja; hogy az ő sebére
 A doktor is hiába ir,
 A földön ugy sincs semmi ir,
 — Vagy legfőlebb a sir, —
 Így hát csak egyre sir —
 Fabula Pálné . . .

Másnap bezárkózott zokogva
 S mikor egészen beesteledett,
 Gyászkeretes levélpapírra
 Fekete tintával irt levelet,
 Ki tudja, abban hogy mi lehetett!

Harmadnapon a «Nagyvárad» lám
 Egy «apró hirdetést» hozott,
 Mely ekképen nyilatkozott:

„Fiatál özvegy
 Egy kellemes
 És jellemes
 Vigasztalók keres.
 Bővebb felvilágositást ad;
 Fabula Pálné.“

Szásy Gyula.

JÓKAI-JUBILEUM NAGYVÁRADON.

Tudvalevő dolog, hogy már is nagy előkészületek történnék a szeptemben megtartandó Jókai jubileumra. Mint értesülünk, ezen alkalommal Jókai minden regényéből fel fog olvastatni a közönségnek egy-egy fejezet még pedig a következő sörrend szerint:

Politikai divatok	Felolvassa	Dus László.
Egy magyar nábob.	>	Voszka Ferencz.
Erdély aranykora.	>	Bölönyi József.
Egy az Isten.	>	Gábel Jakab.
Szeretve mind a vér-		
padig.	>	Dr. Weiszberger Lipót.
Milyenek a nők?	>	Krizsár Pista.
Véres könyv.	>	Kohn Mór orth. sakter.
A jövő század regénye	>	Hoványi Géza.
Fekete gyémántok	>	Dr. Gyémánt Jenő.

ELMÉLKEDÉSEK.

— Páter Teodosius sohajtozásai. —

Per amorem dei!

Mikor az ördög a paradicsomban megakarta ejteni az első emberpárt, Évát, az asszonyt szemelte ki eszközül.

Most, hogy az ördög hazánkat, ezt a szép paradicsomot, melyet első kereszténykirályunk Szt. István a szűz Máriának hagyományozott, ezen szent örökös egyedül jogos képviselőjének, ügyvédjének: szent atyánk, a római pápának bölcs és áldásos őrizete alól ki akarja vonni s bennünket lakosait kárhozatra akar vinni, ismét az asszonyokra vetette szemét s általuk akarja pokolcizéljät elérni.

A polgári házasság az az alma, melyet kínál, de a csutka most az asszonyok torkán akadna.

Mert mi a polgári házasság?

Engedély arra, hogy a férfiak annyi asszonyt tartsanak, a mennyi tetszik. Mert a házasság többé nem szentség, melyet mi a Krisztus földi helytartójának felkent szolgálói, a házasulandók közt felbonthatatlanul megkötünk, hanem az igazi férfinak el kell vinni a nőt az eretnek, vagy épen zsidó jegyző elé: «ime az én feleségem.» A jegyző protokollumot vesz fel s azzal: czitera, fűrés, meg van az egész!

Ha meg a férfi megunta a feleségét, újból elviszi a jegyzőhöz, a ki megint felvesz egy protokollumot s azzal fel van bontva a házasság.



Jertek azért asszonyok és leányok, irjátok alá ezt a levelet, melyben felhívjátok a képviselő urat, hogy meg ne merje szavazni a polgári házasságot. Sőt irjátok alá ti is gyermekek, hogy a ti ártatlanságtok sziklaszálán hajótörést szenvedjenek az ördög incselkedései!

(Zsuzsi te! nem lenne kedved egy kis polgári házasságra!?)

GYERMEKI ÉSZ.



Bandi: Ma sok katonát láttam mama... muzsikával jártak az utcán.

— Mennyi lehetett?

Bandi: Legalább száz skatulyával.

NAGYVÁRADI KRÓNIKÁK.

Bók. Háziasszony: Rendkívül örülök, őrnagy ur, hogy ezután gyakrabban fogjuk önt látni.

Őrnagy: Nagyon szeretetreméltó nagysádtól...

Háziasszony: Annyival is inkább, mert ön az egyedüli férfi, akire a férjem nem féltékeny.

*

Magyarásat. Mimi: Csakugyan oly nagy a különbség az elmélet és gyakorlat között?

Lili: De mennyire! Elméletben például legszebb dísz az erény, gyakorlatban sokkal csinosabb egy pár gyémánt fülbevaló.

*

Rettenetes. : *Báróné:* Az éjjel rettenetes álmom volt?

Gróf: Mit álmodott?

Báróné: Azt, hogy a férjem az idén velem akar jönni a fürdőbe és velem marad egész szezón alatt.

*

A menyasszony. — Férjhez mégysz?

— Férjhez.

— Szerelmes vagy?

— Igen, de nem a vőlegénybe.

Védekezés. A bíró kérdi a vádlottat:

— Hát mondja csak maga szerencsétlen, miért rabolta ki azt a kirakatot?

A betörő így védekezik:

— Kérem szépen, czédula volt kiragasztva e felirattal: »*Ritka alkalom.*« Nem akartam elszalasztani.

*

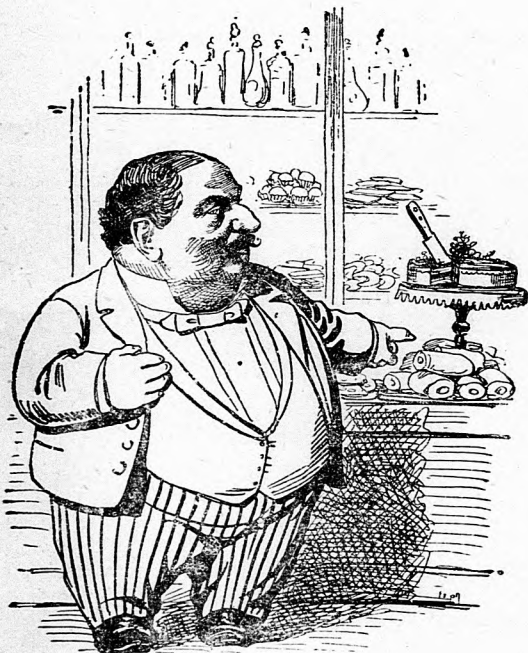
Definíció. Az iskolai vizsgálaton kérdi egy diáktól a tanfelügyelő:

— Mi a kör, kis fiam?

— A kör... a kör... az, ahol a papa minden este berug.

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon cukrász-pékész bölcs mondásai. —



Oraim és höldeim! Nem molaszthatok el az alkalmat, hodj ki ne fejezzem az örömöm, hodj *Jókai* Móricz eljön Nadjváradra jobilálni. Mink nadjváradiaik már ódis benne vagyunk a jubileumokban, hogy egygyel több vagy kevesebb, az már nem sakat számít.

Hallak, hodj akkor nadj dinom-dánom lesz és fognak neki adni edj nadj ajándékot. A nadj dinom-dánomot elhiszek, de a nadj ajándékban kételkedem,

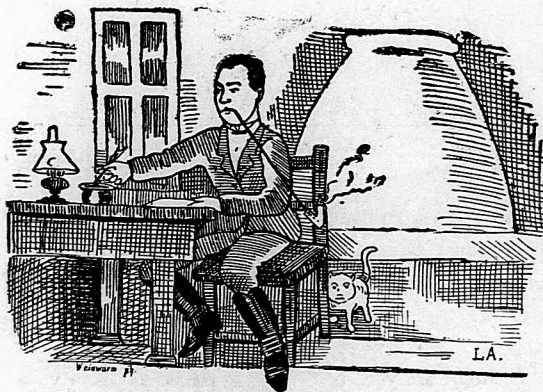
Khölönben teszek én edj ajánlatot a «Szigligeti társaságnak». Csak vedje meg azt az ajándékot a nadj regényirónak, de vedje rögtön rá üt, hodj jöjjön el a Möllereiba és öljön le velem és Mihelfyvel kalabriászozni. Fagadok a «Szigligeti társaság»-gal, hodj mink ketten visszanyerjük aztat a pénzt, amibe az az ajándék fagja magát kerölni.

Mert oraim és höldeim nem molaszthatom el az alkalmat, hodj ki ne jelentsek, hodj *Jókai* tod regényt írni, de kalabriást játszani, — aztat todok én.

Egyébiránt fantás kérdés mast, hodj behazzák-e mast a palgári házasságot? Mindenki erre kíváncsi. Én nadjon félek, hodj a kormány ugy fog e kérdésben cselekedni, mint egy kezdő játékos, a ki tercz ász bélára nem veszi fel, hanem pászol.

Kisasszony addig is, mig a palgári házasság begyün, hagy gyűjjön az a fekete kává!

V I D É K.



As olló hatalma.

Egy faluban — hol? — nem tartozik a dologhoz — temérdek baja volt a bírónak néhány táboralja kőbor cigánnyal, a kik nagyon odaszoktak a falu végére s minduntalan ott termettek hosszabb-rövidebb időre. Ilyenkor a faluban az aprómarhának seholve volt biztos maradása, még a legháziasabb csirkék is a cigányfogásra kerültek.

Bíró uram soká törte hiába a fejét, miképpen riassa el a cigányokat a faluból. Végre rájött. Mikor legközelebb megint panaszkodni jöttek hozzá az asszonyok, hogy vész a háztól a baromfi, bíró uram az egész cigánykaravánt maga elé idéztette a falu házára. A tanács-szobában fogadta a bíró a közös hadat, két oldalt mellette két híres birka nyíró állott, mint bakó zordonan. Lefogták ezután az egész hadat, a férfiakat, asszonyokat, gyermekeket s a bíró parancsára a két birkanyíró bőrig lenyirta valamennyit.

A megkopasztott czizányok nagy jajgatással távoztak s keservesen megsiratták gyönyörűséges fejdizüket, főleg azért, mivel ezentul nem lesz hová dugni a pipát. Ezentul valahányszor loptak a cigányok, mindig becsitálták és kegyetlenül megnyirták valamennyit. A harmadik operáció után felkerekedett a karaván és azóta cigánynak nyoma sincsen ebben a faluban.

TASZITÓ BÁ'

nagyotmondásai az Ujvilágban.



Thodjátok, mit mandak néktek? Áfrikában mast már olyan hideg van, hodj a négerek jégbe hütik a bőrüket, valahányszor sétáni mennek ki az utczára.

*

Nem bánom, hodj behozzák az állami anyakönyvezést, csak törlenék el e helyett az adókönyvvezést.

*

Miljen talvajak vannak itt Nadjváradon: Thodjátok a moltkor ellapta előlem edj talvaj fejes közben a tehenet. Mire észrevettem a dógot már nem maradt a kezemben más mint a tehen tőgye.

*

A lányam most tanól zangarázni, hát mandja neki mindig a zangaratanár: «Lassabban kisesszony, ne verje aly nadjon a billentyőket». Mandak én erre neki: — Csak ösd Zalikám, hadd todják meg a szamszédok is, hodj telik nekökn zangarára.

*

Odjan már hodj hazodhat olyan nogyat az az *Asboth* János. Azt mandja ű, hodj Tisza Kálmán levelet irt Romába a pápának. Hodj lehet az? Tisza Kálmán nem tod olaszól, a római pápa meg nem tod magyarol, hát hodj levelezhetnek ök edjmással? Zolt ieb e zoi lébu!

TISZA KÁLMÁN VÁRADRA JÖN

Tisza Kálmán Váradra jön
Nagy az röm, általános.
Gyere le hát te is, ha mersz,
Tiszaverő *Asboth* János!
Hogyha nem tanítottak meg
Ott fönn móresre és rendre
Jer le ide, megtanit majd
Czifra Gerő s *Hlatky* Endre.

Tisza Kálmán Váradra jön,
Lesz majd bankett, s tósztok árja
A sok szónok *Asboth* ellen
Tiszát rehabilitálja.
És az öreg ur szeméből
Az örömtől köncsepp árad.
S így szól: „*Asboth* ellenem van,
De mellettem van Nagyvárad.

Meghallja ezt a kormánypárt
Meg az ellenzéki tábor,
S nem szólítja «vén ganef»-nak
Többé gróf Károlyi Gábor.
Mert ő mindig Tisza marad
— Némely ember bármily kancsi —
A kit ország világ tisztel,
Higgyed ezt el *Asboth* Jancsi!

Mameluk.

A «BAGOLY» ÜZENETEI.



— Az olvasóközönségnek üdv és köszönet azon szives pártolásért és elismerésért, melyben lapunkat két és fél éven át kíséрни szives volt; munkálkodásunkért ez volt a legszebb kárpótlás és jóleső jutalom mindig, épen ezért mélyen sajnáljuk, hogy szerkesztőnk sokoldalú elfoglaltsága miatt nem szolgálhatjuk tovább az olvasóközönséget abban a humoros formában, melyben gyakran leplezetlenül, de mindig igazságosan foglalkoztunk a közügyekkel, nem törődve azzal, hogy olykor hiu vidéki érzékenykedésre találtunk. — **Poeta.** Helyben. Önnek tehát az a legforróbb óhaja, hogy másfél méter hosszú költeményét legközelebb nagy betűkkel kinyomatjuk. Helyes! Legyen meg az ön kívánsága! Költeményét a következő számban hozzuk egész terjedelmében. Reméljük, hogy meg van velünk elégedve. — **Tur T.** Margitta. Ezek a «kérdés- és feleletek» már nagyon el vannak csépelve, hanem érdekesek don José Zorillanak a nemrég elhunyt spanyol költőnek ilyenfajta vallomásai. Zorilla José, ugyanis szintén alávetette magát azoknak a bizonyos bejelentő lapokhoz hasonló kérdőíveknek, a melyeket nagy férfiak elé tesznek, hogy őszintén diskrétek legyenek abban is, melyek a kedvelt ételeik és abban is, mi a fő jellemvonásuk? Az érdekes declaration intima jellemző pontjai a következők:

Mi a főjellemvonása? Öreg lettem s mégis fiatal maradtam
Mi a fő hibája? Hogy verseket tudok írni.
Mi lenne öre nézve szerencsétlenség? Ha még husz évig kellene élnem.

Mi szeretne lenni? Együgyű és gazdag és nem a mi vagyok együgyű és szegény.

Ki az ön kedvelt költője? Senki. A legjobb költőben is találok hibákat s e miatt egyikkel sem rokonszenvezem.

Ki az ön kedvelt politikusa? *Macchiavelli* és *II. Fülöp*. Kiket gyűlöl legjobban? A költőnőket, kezdve *Sapphótól* egész . . .

Hogy szeretne meghalni? Hirtelen, hogy senkinek ne legyen terhére.

— **Ben Akiba.** Helyben. Bizony későn jöttek, végleg későn, hanem azért ne essen kétségbe, mert amugy is közölhetetlen ez a sok aphorisma. — **V. V.** Adjuk, a mint látja. Azokat a «csipkedéseket» azonban legfőllebb ha privát társaságban lehet elmondani.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSÓ.

Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

HIRDETÉSEK.

TAVASZI VERSEK.



Föltelé száll borban a gyöngy
 Jól teszi
 Jól jár, a ki borát *Mertz*
 N.-nél veszi.
 Déli gyümölcs, magyarádi
 Igazán
 Körös utcán, Mertznél van csak
 Jó. Az ám!



Barátom! hallottad, hogy Schossberger J. férfi ruha üzlete Zöldfa-utcán, a Zöldfa kávéház mellett, milyen átalakításon ment keresztül? Ujjonnan berendezte és a mi fő, már nem kell alkudni, mert olyan keveset kér, hogy nem is érdemes; és még hozzá a legelegánsabb és legujabb; mindenkinek figyelmébe ajánlom a saját érdekében.



LEBOVITS J. RUDOLF
 férfi-szabó, Nagyvárad, Olaszi,
 Fő-utca, Nyiry-ház

(Bartsch palotával szemben.)

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a tavaszi időnyre rendelt angol, francia és brünni szöveteim megérkeztek s azokból rendkívül jutányos áron, mérték szerint készítek

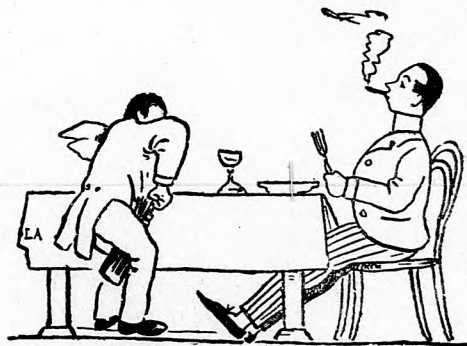
férfi öltönyöket.

Midőn bátor vagyok a mélyen tisztelt közönség figyelmét azon körülményre felhívni, hogy bevásárlásaimmal tekintettel voltam arra, hogy raktáramat a legujabb divatu s legjobb minőségű szövetekkel szereljem fel, törekvésem oda irányul, hogy szolid és pontos kiszolgálás által, megrendelőim nagybecsű bizalmát részemre állandóvá tegyem.

A n. é. közönség szives jóindulatát kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Lebovits J. Rudolf,
 férfi-szabó.

WALTER ÉTTERMÉBEN.



Akárki mit mondjon, mégis szép az élet,
 Főleg ha az ember *Walter* kosztján élhet.
 Uj az ő étterme, de a bora ócska
 És e mellett huzza *Hanza*, meg *Rác* Jóska.
 Hogyha én, mint *Voszka* száz milliót lennék
 Reggeltől estélig csak *Walternél* lennék.

SZENSZKY M.

férfi-szabó-terme

NAGYVÁRAD, Olaszi, Karaguly-ház I-ső emeletén.

Ajánlja a n. é. közönség és mélyen tisztelt vevőinek a **legjobban** berendezett **bel- és külföldi**, továbbá **londoni különleges finom szövetekből** álló **nagy rak-tárát.**

Az új évad alkalmára a legújabb divatu tavaszi és nyári szövetek dús választékban megérkeztek. A szabásokat a legújabb divat szerint ezután is személyesen végzem s a megrendelések elkészítése saját műhelyemben történik.

A n. é. közönség és t. megrendelőim becses pártfogását kérve, vagyok

teljes tisztelettel

Szenszky M.